

Bemærkninger til forslaget til folketingsbeslutning

I. Naturgummioverenskomstens forhistorie

I udviklingslandenes krav om en ny økonomisk verdensorden indgår forbedrede vilkår for deres råvareeksport med betydelig vægt. I 1976 opnåedes der på De forenede Nationers Udenrigshandels- og Udviklingskonferences fjerde mødesamling (UNCTAD IV) enighed mellem udviklingslandene og industrilandene om en resolution om et integreret råvareprogram (resolution 93 IV). Råvareprogrammets hovedsigte er gennem internationale overenskomster at tilvejebringe stabile forhold i den internationale handel, for så vidt angår priser og forsyninger, med 18 udvalgte råvarer, heriblandt naturgummi.

Med henblik på afholdelsen af en konference for naturgummi blev der i perioden januar 1977 til september 1978 afholdt en række forberedende møder i UNCTAD-regie. De egentlige forhandlinger indledtes på en FN-konference i november 1978, men først på denne conferences 4. samling i oktober 1979 lykkedes det at nå til enighed om den nu foreliggende tekst til overenskomst.

De vigtigste parter i forhandlingerne var på den ene side producentlandene i Sydøstasien (Malaysia, Thailand, Indonesien, Singapore og Sri Lanka, der tilsammen svarer for ca. 95 pct. af den globale eksport af naturgummi), og på den anden side USA, Japan og EF. Sidstnævnte optrådte under hele forhandlingsforløbet samlet og med en fælles delegation.

Spørgsmålet om det juridiske grundlag for Fællesskabets tiltrædelse af aftalen er efter anmodning fra EF-kommissionen blevet klarlagt i en udtalelse af EF-domstolen af 4. oktober 1979. Det konkluderes heri, at på trods af, at Naturgummioverenskomsten rummer elementer, der adskiller den fra klassiske handels- og toldaftaler, må den alligevel henregnes til handelspolitikken som omhandlet i Rom-traktatens artikel 113. Samtidig anføres imidlertid, at spørgsmålet, om Fællesskabet er enekompetent eller ej, afhænger af den finansieringsform, der etableres for bidragene til stødpudlageret. Såfremt EF-medlemsstaternes bidrag til stødpude-

lageret skulle finansieres over EF-budgettet, ville Fællesskabet være enekompetent, men hvis derimod medlemsstaternes bidrag blev finansieret over de nationale budgetter, ville både Fællesskabet og medlemsstaterne skulle deltage i overenskomsten.

Danmark er under forhandlingerne gået ind for national finansiering af bidragene til stødpudlageret og en delt competence (en blandet aftale).

På EF-udenrigsministerrådmødet den 22. april 1980 var der enighed om at undertegne naturgummioverenskomsten som en blandet overenskomst.

II. Danmarks ratifikation

Det må anses for ønskeligt, at Danmark ratificerer Den internationale Naturgummioverenskomst, som vil udgøre et betydningsfuldt led i bestræbelserne på at skabe stabile forhold i den internationale råvarehandel til fordel for såvel producenter som forbrugere. Naturgummi er en vare, der må forventes at møde stigende efterspørgsel i de kommende år, bl. a. fordi den konkurrerende produktion af syntetisk gummi er blevet påvirket af de stigende oliepriser. Gennem at sikre producenterne mod de negative virkninger af kraftige prisfluktuationer giver overenskomsten disse en øget tilsyndelse til at udbygge og effektivisere produktionen. For forbrugerne vil en øget prisstabilitet på naturgummi i sig selv være en fordel, og samtidig vil overenskomsten bidrage til at styrke forsynings sikkerheden.

Overenskomsten skal gælde for en periode af 5 år, med mulighed for forlængelse på 2 år. Overenskomsten træder i kraft den 1. oktober 1980 eller på et senere tidspunkt, når lande, der repræsenterer 80 pct. af henholdsvis im- og eksporten af naturgummi har ratificeret overenskomsten.

Overenskomsten er åben for alle stater samt mellemstatslige organisationer med ansvar for internationale overenskomster, særlig råvareoverenskomster, herunder EF.

III. De statsfinansielle virkninger for Danmark